

מ"ת (אשדוד) 9257-12-15 - מדינת ישראל נ' זאב פדר

מ"ת (אשדוד) 9257-12-15 - מדינת ישראל נ' זאב פדר שלום אשדוד

מ"ת (אשדוד) 9257-12-15

פ"ל (אשדוד) 9254-12-15

מדינת ישראל

נ ג ד

זאב פדר (עציר)

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באשדוד

[29.12.2015]

כבוד הסגן נשיא דוד לנדסמן

החלטה

זו החלטה בבקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בתיק העיקרי.

בכתב האישום שבתיק העיקרי שמספרו פ"ל 9254-12-15 מיוחסים למשיב ביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה,

נהיגה בשכרות וקלות ראש, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף וזאת מיום 27.12.15.

באשר לקיומן של ראיות לכאורה, טענה ב"כ המבקשת בבקשה, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת המשיב במיוחס לו, לרבות הודעת המשיב, דוחות פעולה של השוטרת, דו"ח בדיקת מאפיינים, פלט דרגר, דו"ח עיכוב, עותק גזר דין מתיק תת"ע 6341-05-14, בו הוטל על המשיב 10 חודשי פסילה מיום 14.05.15 ומאסר מותנה של חודשיים למשך שנתיים.

עוד נטען ע"י ב"כ המבקשת, כי המשיב נהג בשכרות, נכשל בכל מבחני המאפיינים, כאשר השוטר התרשם שהמשיב נהג תחת השפעת אלכוהול כבדה, כשנצפה על ידי השוטר תוך שהוא מזגזג עם רכבו ולוקח פנייה רחבה מאוד. כמו כן, נדף מפיו של המשיב ריח אלכוהול חריף.

מנגד, טען ב"כ המשיב, כי קיים כרסום משמעותי בראיות התביעה. השוטר היחיד שהבחין במשיב מבצע את העבירות - כתב מזכר לקוני שבו לא צויין המרחק בין השוטר לרכב המשיב, השוטר לא מציין פרטים מהותיים לגבי הרכב, השוטר לא בדק אם מכסה המנוע היה חם כאשר המשיב טען שרק ישב ברכב והרכב לא היה מונע כלל, השוטר לא מציין כי הרכב נמצא בחניית ביתו של המשיב. כל אלה מעידים על כרסום בראיות לכאורה לעצם הנהיגה.

ביחס לנהיגה תחת שכרות, טוען ב"כ המשיב כי קיימות בעית השגחה שכן השוטר היה לבד בזירת ביצוע העבירה. אין אזכור למה שארע עם המשיב מרגע עצירתו ועד הבאתו לתחנת המשטרה, לא ידוע מי השגיח עליו, כיצד השוטר היה בקשר עין איתו תוך כדי נסיעה, היכן ישב המשיב ותוך כמה זמן הגיעו לתחנת המשטרה.

יתרה מכך, בטופס הדין וחשבון באכיפת איסור נהיגה בשכרות, קיימים סימונים של וי שסומנו בדרך מוזרה. השוטר שביצע את הפעולות, לא מפרט הלכה למעשה מה קרה עם המשיב מתחילת התהליך ועד סופו, כך שכל אלה מצביעים על כרסום מהותי בראיות התביעה.

לגבי מסוכנותו של המשיב - טענה ב"כ המבקשת כי נשקפת מסוכנות גבוהה מצד המשיב שכן מדובר ברצידיביסט, אשר שב ומבצע עבירות על אף שהושת עליו מאסר מותנה ופסילה של 10 חודשים בתיק קודם.

אם לא די בכך, הרי שהמשיב אוחד ברישיון נהיגה משנת 1989 ולחובתו 75 הרשעות תעבורה קודמות. בנוסף קיים לנאשם גם רישום פלילי מכביד בגין עבירות חוזרות של אחזקה ושימוש בסמים, זיוף, התפרצות, גניבה ועוד והוא ריצה עונשי מאסר בעבירות פליליות.

לסיכום, סבורה ב"כ המבקשת כי למשיב קיים דחף שהוא לא יכול לשלוט בו לעלות על הרכב כשהוא שיכור והמסוכנות גבוהה ולא ניתן ליתן בו אמון ולכן אין מנוס לעצור אותו עד תום ההליכים או לכל הפחות עד שיינתן תסקיר בעניינו.

אומנם יש למשיב עבר תעבורתי מכביד אולם טוען ב"כ המשיב כי וותק הנהיגה שלו הוא גדול, מדובר בנהג משאית לשעבר כאשר העבירה המשמעותית היחידה היא נהיגה בשכרות עליה נשפט בתיק קודם וגם היא תוקנה לנהיגה תחת השפעת אלכוהול. יחד עם זאת, המאסר הינו בר הפעלה והעבירות הפליליות המיוחסות למשיב ישנות מאוד ולא משקפות את אורח חייו של המשיב.

בנוסף, נטען כי מדובר בעבירה ראשונה של נהיגה בזמן פסילה ועבירת השכרות הקודמת שונתה לעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול ולכן יש לבחון חלופת מעצר ולהסתפק בפסילה עד תום ההליכים ואפילו במעצר בית לילי כאשר הוא אזוק באזיקון.

בפתח דברי, ברצוני לציין כי בית המשפט העליון חזר בהזדמנויות שונות, על כך שרק במקרים נדירים וחריגים יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה (מפנה לבש"פ 7352/04 מ"י נגד עטיה אבו כואדי) הדברים מתייחסים למקרים בהם קיים חשש אמיתי שחלופת מעצר לא תספק תשובה הולמת להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם.

לאחר עיון בחומר הראיות, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס הרשעותיו של המשיב שהודה כי היה מודע לעצם פסילתו ואף הוסיף כי לא הפקיד את רשיון הנהיגה.

עוד מסר המשיב כי ישב ברכב כבוי, במושב הנהג והמתין לחברו שיסיע אותו לידידה אך שנשאל מי החבר? לא ידע את שמו ולא ידע את כתובתו - כל שאמר שהוא גר בבניין. בעניין זה, אעיר כי השכן לא הובא לעדות על ידי המשיב להוכחת גרסתו.

מנגד קיימת גרסתו של השוטר אשר מסר כי היה בקשר עין רצוף עם המשיב ועקב אחריו כשהוא נוהג בזיגוג, עד מקום עצירתו - שם ביקש ממנו להתלוות אליו לבדיקת שכרות. השוטר זיהה את המשיב שהוא לבד במושב הנהג והרכב מונע וכשפתח את דלת רכבו נדף מהמשיב ריח חזק של אלכוהול.

בנוסף, בחומר החקירה קיימים יומן תחילת וסיום משמרת וביצוע כיוול הרלבנטי לזמן העבירה, פלטים תקינים של בדיקת הדרגר, תע"צ לבדיקת כיוול במכשיר הדרגר מיום 12.10.15, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות - שם צויין נסיבות עצירת הרכב, צויין כי נדף מפיו של המשיב ריח חזק מאוד והתנהגותו היתה רדומה, עמידתו מתנדנדת, ההליכה על הקו נמצא כי חרג מהקו, התנדנד ונפל והסתייע בהרמת ידיו לצדדים לצורך שמירה על יציבות, במבחן הבאת אצבע לא - השתמש ביד הלא נכונה. ולסיכום ההתרשמות הכללית של השוטר היתה כי המשיב נוהג תחת השפעת אלכוהול כבדה. בנוגע לבדיקת הדרגר - נעשו כל הבדיקות הנדרשות של המתנה 15 דקות והוחלפה פיה חדשה, גם צוין כי בעת הבדיקה לא נכח איש במקום.

אוסף כי איני רואה כל פסול בסימוני הוי אשר מופיעים בדו"ח על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף וודאי שאין הדבר מלמד על כרסום בראיות.

כל מבוא לעיל, מספיק דיה כדי להצביע על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב. באשר לעילת המעצר, מקבל אני את עמדת המדינה לפיה קיימת מסוכנות מצד המשיב וזאת לנוכח העובדה שלאורך כל הדרך הוכח כי המשיב מזלזל ברשויות החוק לאור זאת שהנ"ל בחר להמשיך לנהוג, הגם שהיה תחת שכרות וכן היה מודע למאסר המותנה ולפסילה שהושתה עליו. אם לא זאת אף זאת, הרי שעברו התעבורתי והפלילי המכביד של המשיב בצירוף התנהלותו בכביש, שהחמור מכך היא נהיגתו תחת שכרות פעמיים, ונהיגה בזמן פסילה, מלמדים על מסוכנותו של המשיב כלפי ציבור משתמשי הדרך ואין ספק כי במקרים כגון אלה קיימת עילה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

אולם לאור קביעתו של בית המשפט העליון, לפיה יש להעדיף חלופות מעצר על פני מעצרים בעבירות תעבורה, עדיין חייב בית המשפט לשקול אם ניתן למצוא חלופה ראויה "שצריכה להיות ברמה כזו שתוכל לאיין את המסוכנות הרבה ביותר של המשיב" (בש"פ 988/05 מ"י נ' סעיד זהאר, מהאתר המשפטי נבו).

במצב עניינים זה, אני וסבור כי שחרורו של המשיב לחלופת מעצר תעשה אך ורק אם תלווה בתנאים חמורים, אשר יבטיחו את הרחקתו של המשיב מהכביש ובכך יבטיחו את שלומם של ציבור המשתמשים בדרך (לעניין זה ראה, בש"פ 9336/09 לואי עבדאללה נגד מ"י).

לכן, החלטה סופית לבקשה תינתן לאחר בחינה מעמיקה של החלופה, שיציע ב"כ המשיב במהלך הדיון. ניתנה היום, י"ז טבת תשע"ו, 29 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.